

for saa vidt et underordnet Spørgsmaal, om end man naturligvis i Enkeltheder skal søge at spare, hvor spares kan. Det er Hovedsagen, at vi faa Reformen, og jeg tror ikke, man gør Retsreformen nogen Tjeneste ved altid og altid, saaledes som det sker fra visse Sider i Pressen, at spørge om Omkostningerne. Det er givet, at der bliver Omkostninger, og disse ville blive større eller mindre efter Enkelthederne i Systemet, men Hovedsagen er hurtigst muligt at naa det, hvortil vi have trængt i 50 Aar, og som de senere Aars mange og store Retsvildfarelser og Retsskandaler have gjort mere paatrængende end nogen Sinde. Saa tror jeg, vi alle kunne enes om at bevilge, hvad dertil kræves.

Da ingen yderligere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906.

Forhandlingen genoptoges.

Kr. Pedersen: Jeg har et Spørgsmaal fra min Valgkreds at fremdrage overfor den højtærede Trafikminister. Det drejer sig om en lille Havn ved Havnsø. Jeg skulde henstille, om det ikke var muligt, at et Forslag om en Bevilling paa 30,000 Kroner dertil kunde blive stillet i indeværende Samling. Jeg har nævnt dette flere Gange ved Finanslovenes Behandling, men vi ere ikke komne videre endnu. Paa Finanslovsforslaget for i Aar ser jeg adskillige af disse Bevillinger til Havne optagne under den Form, som jeg ogsaa skal tilraade, nemlig at man ikke gør Bevillingen afhængig af, at der fra Amtsraad eller Kommuner gives Tilsagn om Tilvejebringelsen af et vist bestemt Beløb, men at Bevillingen kun gælder, for saa vidt der fra anden Side skaffes et lignende Beløb til Veje. Fiskerbefolkningen ved Havnsø er i stadig Tiltagen, og Fiskeriet gaar saaledes, at man mere og mere maa gaa over til at bruge større Baade. Der savnes da i høj Grad et Sted til disse Baades Fortøjning. Nærmere skal jeg

ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, fordi jeg har omtalt det før; men jeg skal henstille til den ærede Trafikminister, om det ikke var muligt i denne Vinter og paa dette Finanslovsforslag at faa denne Sag frem.

Dernæst har jeg et Spørgsmaal til den ærede Kultusminister angaaende et ministerielt Cirkulære af 6. Marts 1902, som gaar ud paa, at Udbetalingen af det Lønningstillæg, der skulde udbetales gennem Skolefonden til Lærerne ude i Holbæk, ordnes paa den Maade, at Beløbet bliver udbetalt til Sogneraadsformanden, og Sogneraadsformanden udbetaler det igen til Læreren. Jeg har hørt adskillige Udtalelser saavel fra Sogneraadsformænd som fra Lærere om, at de langt hellere saa, at Skolefondskassereren udbetalte dette Beløb direkte til Lærerne. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om der ikke var Mulighed for at faa en saadan Ordning i Holbæk Amt, som jeg ved, der er i mange andre Amter.

Da jeg har Ordet, kan jeg ikke tilbageholde nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der ere faldne i Anledning af Skattelovene. Ingen, der har færdedes ude i Landet i denne Sommer, har kunnet undgaa at lægge Mærke til, at der har været ret betydelig Misfornøjelse med disse Love, og vi vide alle, at det skyldes dels Fejl, der ere gjorte fra Ligningsmyndighedernes Side, dels Fejl i Selvangivelserne og dels endelig — efter min Mening — Fejl i Lovene. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg ikke tror, der bliver Ro i dette Spørgsmaal, før der sker en Ændring i § 7. Jeg tvivler ikke om, at Regeringen vil gøre, hvad den kan, for at rette mulige Fejl i Skattelovene, og Regeringen har ogsaa gjort Skridt til at indsamle Materiale for at faa Forudsætningen for at stille disse Forslag. Før dette Materiale bliver gennemarbejdet, kan der selvfølgelig ikke være Tale om at faa noget Forslag frem her i Tinget. Regeringen har valgt at gaa til Amtsraadene, hvad jeg synes er meget rigtigt og naturligt, men vi maa alligevel ikke glemme, at de Skatteydere, som i særlig Grad have følt sig brøstholdne ved disse Love, ikke væsentlig ere repræsenterede ved Amtsraadene. Indstillingerne, der ere komne fra Amtsraadene, kender man jo kun fra Bladenes Referater, og hvis Referatet er rigtigt, ser man det Særsyn, at medens alle Sogneraad i et Amt have været enige om, at der skulde gøres en Forandring i denne Paragraf, har Amtsraadet afgivet den Erklæring, at man endn